

har fået tillagt beføjelse til at træffe forvaltningsafgørelser på statens eller en kommunes vegne. Ved forvaltningsretlig afgørelsesmyndighed sigtes til tilfælde, hvor institutionen m.v. kan træffe bindende afgørelser i forhold til enkeltpersoner eller virksomheder. Sådant kompetence kan enten være henlagt til institutionen direkte ved lov eller – med hjemmel i lov – være delegeret til institutionen fra en statslig eller kommunal myndighed.

Beføjelsen efter stk. 2 til at træffe bestemmelse om, at nærmere angivne institutioner m.v. skal være omfattet af loven, tilkommer »vedkommende minister«, dvs. den minister under hvis ressort institutionen m.v. hører, evt. efter forhandling med vedkommende kommunale instanser.

Af hensyn til at tilvejebringe en vis ensartethed er det i bestemmelsen fastsat, at institutioner af den nævnte karakter kun kan inddrages under offentlighedsloven efter forudgående forhandling med justitsministeren.

Det foreslås i 3. pkt., at der kan fastsættes regler, der kan sikre, at reglerne om aktindsigt rent faktisk kan gennemføres over for den pågældende institution m.v. Det kan f.eks. være nærmere regler om journalssystem og opbevaring af dokumenter.

Bestemmelsen svarer i øvrigt i princippet til § 2 i lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre.

Til § 2

Bestemmelsen hjemler nogle generelle undtagelser fra eller begrænsninger i lovens anvendelsesområde for så vidt angår visse sagstyper.

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, der undtager sager inden for strafferetsplejen, svarer i princippet til den gældende lovs § 6, stk. 1. Der kan derfor med hensyn til den nærmere rækkevidde af denne undtagelse fra offentlighedsprincippet henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkningen side 95 ff.

Undtagelsen i *stk. 1, 2. pkt.*, for sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentliges tjeneste, der svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 6, stk. 1, begrænses af en ny bestemmelse i § 7, hvorefter offentligheden som almindelig regel har krav på at blive gjort bekendt med en ansøgerliste, dvs. en fortegnelse over ansøgerne med angivelse af deres vigtigste objektive data. Bestemmelsen i § 8 om notatpligten gælder ligeledes for denne type sager.

Bestemmelsen i *stk. 2*, der hjemler en tidsbegrænset undtagelse fra adgangen til aktindsigt, svarer i princippet til den gældende lovs § 6, stk. 2.

I bestemmelsen er det præciseret, at dokumenter i sager om lovgivning kun undergives aktindsigt, såfremt lovforslag faktisk fremsættes for folketinget. Med hensyn til den nærmere rækkevidde af bestemmelsen i øvrigt kan henvises til beskrivelsen af gældende ret i betænkningen side 100.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for vedkommende minister til ved bekendtgørelse at fravige lovens almindelige regler, når nærmere angivne betingelser er opfyldt. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 4, og § 9.

Bestemmelsen i *stk. 1*, der under særlige omstændigheder hjemler adgang til at fastsætte yderligere generelle undtagelser fra offentlighedsprincippet for nærmere angivne myndigheder, sagsområder eller arter af dokumenter, svarer i princippet til den gældende lovs § 2, stk. 4. Bestemmelsen giver dog udtrykkelig adgang til efter omstændighederne at undtage bestemte forvaltningsmyndigheder fra offentlighedsloven, men det antages, at der også efter gældende lov kan undtages hele organer fra loven, uanset at § 2, stk. 4, ifølge ordlyden kun tager sigte på »sagsområder eller arter af dokumenter«, jfr. betænkningen side 267. Forslaget indeholder således ingen realitetsændring i forhold til gældende ret.

Om adgangen til at tidsbegrænse sådanne generelle undtagelsesbestemmelser henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Mens bestemmelsen i den gældende lovs § 2, stk. 4, udelukkende henviser til § 2, stk. 1 og 2, (svarende til lovforslagets §§ 14 og 15), går lovforslaget i overensstemmelse med offentlighedsudvalgets lovudkast noget videre ved at henvise til alle bestemmelser i forslaget, der hjemler undtagelser fra retten til aktindsigt. Denne udvidelse må ses på baggrund af udformningen af de nye bestemmelser i §§ 9–11 om undtagelse for de myndighedsinterne arbejdsmateriale. Undtagelsesadgangen herfor vil især som følge af bestemmelsen i lovudkastets § 11 i højere grad komme til at bero på en skønsmæssig vurdering, end tilfældet er efter reglerne i den gældende lovs § 5, nr. 3–5. Der vil derfor også på dette område kunne vise sig behov for generelt at undtage visse sagstyper fra loven.

Som anført under pkt. 5 i de almindelige bemærkninger vil indenrigsministeren anvende bemyndigelsen til at sikre, at sygehusjournaler, der afgives fra et sygehus til et andet, der har den pågældende patient under behandling, eller i øvrigt